

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 736

din 9 decembrie 2025

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Negulescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, excepție ridicată de către Societatea Finopro I.F.N. — S.A. din Iași în Dosarul nr. 26.825/245/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.378D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, critica este neîntemeiată, considerând că textul este clar sub aspectul reglementării condiției punerii în executare a unui înscris sub semnătură privată. Referitor la critica formulată prin raportare la art. 21 din Constituție, apreciază că reglementarea unei condiții pentru admisibilitatea unei acțiuni nu înseamnă negarea dreptului de a te adresa unei instanțe. Privitor la invocarea, în prezenta cauză, a prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, consideră că ipoteza la care face trimitere autoarea sesizării este diferită de cea reținută în Decizia Curții Constituționale nr. 238 din 3 iunie 2020, prin care a fost analizat faptul că orice înscris sub semnătură privată dobânda caracter executoriu dacă era înscris în registru. Soluția legislativă criticată în prezenta cauză prevede că înscrisul este executoriu prin natura sa, iar nu prin îndeplinirea formei de publicitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 26.825/245/2020, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă**, excepție ridicată de către Societatea Finopro I.F.N. — S.A. din Iași într-o cauză având ca obiect

soluționarea unei cereri de încuviințare a executării silită a obligațiilor rezultate dintr-un înscris sub semnătură privată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile de lege criticate încalcă principiul ierarhiei și al forței juridice a actelor normative, deoarece reglementează prin lege ordinară un domeniu ce ține de legea organică, și anume executarea silită și titlurile executorii, domeniu reglementat de Codul de procedură civilă. În acest sens, consideră că formularea art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 este echivocă și contradictorie, încălcând principiul securității raporturilor juridice, sub aspectul clarității și previzibilității legii. Totodată, apreciază că textul criticat restrânge în mod nejustificat dreptul creditorului de a obține executarea silită, impunând o condiție suplimentară, și anume înscrierea în Registrul Național de Publicitate Mobilă pentru valorificarea unui titlu executoriu sub semnătură privată. Aceasta afectează substanța dreptului de acces la justiție și dreptul la executarea hotărârilor. În opinia autoarei excepției, neconstituționalitatea textului legal criticat reiese și din perspectiva art. 147 alin. (4) din Constituție, prin raportare la Decizia Curții Constituționale nr. 238 din 3 iunie 2020, paragrafele 55 și 56, atestând, printr-o reformulare a textului constatat inițial ca fiind neconstituțional, un raționament juridic contrar celui al Curții, ce a stat la baza deciziei mai sus menționate.

6. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1184 din 7 decembrie 2020, care au următorul conținut: „*Înscrisurile sub semnătură privată care, potrivit legii, sunt valabil încheiate și au caracter de titlu*

executoriu, pot fi puse în executare numai sub condiția înscrierii în Registru.”

11. Autoarea excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității în componenta referitoare la calitatea legii, coroborat cu art. 73 alin. (3) lit. t) referitor la categoriile de legi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 147 alin. (4) cu privire la deciziile Curții Constituționale. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 8 alin. (4) teza întâi privind forma de redactare a actelor normative și ale art. 36 alin. (1) privind stilul actelor normative din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 748 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 16 februarie 2022, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 și a constatat că acestea sunt neconstituționale.

13. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut (paragraful 27 din decizia citată) că textul de lege criticat, deși admite în mod expres caracterul de titlu executoriu al înscrisurilor valabil încheiate, în temeiul legii care l-a instituit, consacră în același timp o condiție suplimentară pentru punerea în executare a acestora, respectiv asigurarea publicității, prin înscrierea în Registrul Național de Publicitate Mobiliară, condiție ce trebuie îndeplinită anterior formulării cererii de încuviințare a executării silite și a sesizării instanței de executare. Or, de vreme ce caracterul de titlu executoriu al înscrisului sub semnătură privată derivă din lege, condiționarea punerii în executare silită de îndeplinirea unei condiții de opozabilitate, de îndeplinirea căreia depinde admiterea sau respingerea cererii de încuviințare a executării silite, constituie un veritabil impediment la executare, în sensul dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 7 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite dacă există alte impedimente prevăzute de lege.

14. Curtea a observat că, în măsura în care creditorul deține deja un titlu executoriu, a cărui executorialitate derivă din lege, reprezentat de un înscris sub semnătură privată, obligația îndeplinirii unei formalități suplimentare, anterior formulării cererii

de încuviințare a executării silite și a sesizării instanței de executare, se constituie într-o veritabilă ingerință asupra dreptului creditorului de realizare a creanței sale (paragraful 30 din Decizia nr. 748 din 4 noiembrie 2021).

15. Analizând în ce măsură ingerința etatică asupra dreptului de proprietate reprezintă o limitare rezonabilă care să nu fie disproporționată în raport cu scopul urmărit de legiuitor, Curtea a reținut (paragraful 38 din aceeași decizie) că reglementarea criticată nu este necesară pentru atingerea scopului legitim urmărit, neîndeplinind exigențele testului ingerinței minime, și nu păstrează un just echilibru între interesele în concurs, respectiv interesul general privind evidența priorității în caz de executare silită, pe de o parte, și interesul individual al creditorilor de realizare a creanțelor, pe de altă parte.

16. În ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Având în vedere soluția de neconstituționalitate, dar și data sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, anterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 748 din 4 noiembrie 2021, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

17. În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, chiar dacă, în cauză, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 19-23, sau Decizia nr. 44 din 18 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 4 august 2025, paragrafele 21 și 22).

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, excepție ridicată de către Societatea Finopro I.F.N. — S.A. din Iași în Dosarul nr. 26.825/245/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Negulescu